

39 tur Gomez. in reg. idiomati. q. 5. num. 4. & seq. ubi etiam addit commendas, quæ per Canones, & antiquos Doctores permittebantur, habuisse naturam depositi; idcirco commendatarij non faciebant fructus suos, ut aperte colligitur ex Epistola 23. lib. 2. D. Gregorij. Et illo tempore sicut non fuerunt cognita, nec etiam fuissent permittæ commenda nostrorum temporum, quæ habentur pro verò titulo: & sic respondebant ad d. cap. Qui plures, cum seqq. 21. q. 1. & ad argumenta contraria, de quibus per Staphil. de grat. expell. form. 7. num. 4. pag. 18. & Gomez. in reg. de triemali q. 5. num. 6. & ita fuit conclusum. Hæc de commendis perpetuis.

40 An autem obtinens unam Ecclesiam Cathedralē in titulum possit habere aliam in commendam ad tempus, vel esse illius Procurator, juxta præscriptum, cap. Cum nobis olim, supra eod. Arbitror posse, nec tali casu dispensari contra decretum Concilij d. cap. 2. sess. 7. non enim prohiberi potest quod ex necessitate fit, & ad tempus, & non ad commodum recipientis, quod

41 Concilium abhorret. Et ita, cap. Relatio, & c. seq. 21. q. 1. remanent in suo robore in terminis, in quibus loquuntur, id est cum quis obtinet unam Ecclesiam in titulum, & aliam in commendam ad tempus: de temporali enim commenda loquuntur prædicta jura, non autem de perpetua, ut incaute scripsit Nauarr. conf. 9. incipiens. An dispensatio, num. 2. de præben. cum eo tempore commenda perpetua non essent cognita, ut dictum est supra. Quod ergo non mutatur, & c. l. Sancimus. C. De testam. l. Præcipimus, in fine C. De appell. c. Cum expediat, de elect. lib. 6.

42 Quid in Parochialibus? Episcopus Valentinus consueverat commendare Parochiales in sua diocesi, & cum unam commendasset Rectori alterius Parochialis, dubitavit is Rector an sibi eas retinere liceret, vel potius utraque privatus existeret juxta cap. 4. sess. 7. Concilij Tridentini.

43 Hæc verba sunt adnotata in libris publicis sacre Congregationis Concilij ad d. cap. 4. sess. 7. manu Cardinalis Carafæ ejusdem Congregationis Præficti, videlicet: Quamvis de jure communi commenda non inducat incompatibilitatem, cap. Dudum, il secundo, de elect. Ideoque ante Concilium habens beneficium curatum in commendam, posset aliud in titulum obtinere

44 absque dispensatione Apostolica, Rebuff. de pacif. possess. tamen secus post Concilium sess. 7. cap. 4. Imò commenda ad sex menses in Ecclesijs curatis, quæ fieri poterant ab ordinarijs, cap. Nemo, de elect. in 6. amplius post Concilium locum non habent, cum debeant in eis deputari Vicarij ad formam, cap. 18. sess. 24. ut sacra Congregatio censuit. Unde Orator qui utrumque beneficium retinuit post Concilium, utroque privatus existit, etiam vigore d. cap. 4. sess. 7. nec prætensa consuetudo contra dictum decretum excusare valet.

Rursus ex consuetudine antiqua Parochiales quædam Mansionariæ Bergomen. diocesis ab Ordinario commendari solebant ad sex menses Sacerdotibus per vicinos præsentatis. His tamen sex mensibus elapsis nunquam, vel rarò Rector ipse prorogationem, vel novam provisionem petebat, sed vigore primæ expeditionis ad sui ipsius, vel hominum libitum in iplo munere curæ

perfilebat. Dubitatum est an hujusmodi commenda ad sex menses in Ecclesijs curatis amplius locum habeant post Concilium Tridentinum; vel potius ex eodem Concilio debeant deputari Vicarij amovibiles. Sacra Congregatio respondit locum non habere, sed in eis servandam esse formam præscriptam à decreto Concilij, cap. 18. sess. 24. Si tamen vicini illi legitime probarent jus patronatus validum, prout Concilium requirit sess. 25. cap. 9. permittendum illis præsentare institucendos, prævio tamen examine ex d. cap. 18. sed denegandam expressè illis facultatem semel institutos amovendi ad eorum nutum.

DE ELECTIONE.

Cap. Querelam.

S V M M A R I V M.

1 Electio sufficit probare eligentem tempore electionis possedisse.

2 Laicus an ex consuetudine possit acquirere in eligendi etiam in Collegiata Ecclesia.

3 Presentatio ut sit valida sufficit ut presentans sit in quasi possessione presentandi tempore presentationis, etiam si sit ead. in quo cadat usurpationis presumptio.

4 Secus post Concilium Tridentinum, & num. seqq.

5 Usurpatio qualiter ex Concilio probari debeat à personis privatis, vel alijs, in quibus presumitur usurpatio.

6 Parochiani an possint prescribere presentacionem Rectoris Parochialis Ecclesie.

7 Prescribenti absurdum est minus tribuere, quam possident.

8 Parochianorum usurpatio an presumatur quæ sit ex usurpatione, ita ut in eo requiratur plenior probatio à Concilio Tridentino præscripta.

9 Et quid si universitas Parochianorum sit parva.

10 Et quid si usurpatio sit mixtura Parochianorum, & privatæ Familie, & n. 20.

11 Et quid si spectet ad quartam partem Parochianorum tantum.

12 Universitas an constituatur ex quarta Parochianorum parte.

13 Usurpatio usurpatio in quibus præsentatur, & num. 25.

14 Usurpatio Abbatis temporalem jurisdictionem habentis an requiratur probationes, quas exposcit Concilium Tridentinum in personis, in quibus cadit presumptio usurpationis, & num. seqq. usque in fin.

15 Usurpatio Baronum perpetuam jurisdictionem habentium probari debet iuxta formam à Concilio Tridentino præscriptam in potentibus.

16 Usurpatio competens Prælati ratione temporalis dominij, quod habet Ecclesia, censetur Ecclesiastica.

17 Prælati in dubio censentur Ecclesiam fundasse, vel donasse de bonis Ecclesie.

18 Usurpationis presumptio cessat ubi Ecclesia est patrona, & num. 25.

19 Usurpatio Ecclesie competens non trahit ad sancti guineos Prælati.

Inf

De Elect. c. Querelam.

20 Jus patronatus non presumitur ex usurpatione si in eadem persona concurrat qualitas potentia, quæ presumptionem usurpationis includit, & qualitas Ecclesiastica, quæ illam excludit.

21 In universitate Ecclesiastica usurpatio non presumitur quæ sit ex usurpatione.

22 Usurpatio ab Ecclesia præscribitur per quadraginta annos; in laico requiritur immemorabilis.

23 Usurpatio transferri potest in Ecclesiam absque consensu Episcopi; secus in laicum.

24 Beneficia patronatus Ecclesiastici pertinent ad liberam collationem Papæ in mensibus reservatis.

25 Usurpatio de iure communi etiam in potentibus probatur per immemorabilem.

1 **Q**UERELAM. Sufficit electio probare eligentem tempore electionis jus eligendi possedisse. Hoc dicit. Secundum Joan. Andr. Butr. Card. Anchar. & Joan. de Anan. & est cap. utile, & allegabile, secundum Cardin. Dividitur in duas partes. In prima ponitur facti narratio. In secunda cause distinctio; ibi, Nasitur, & utraque pars subdividitur, ut hic per Jo. Andr.

2 Nota primò ibi, ad quem de consuetudine pertinet electio. Laicum ex consuetudine posse acquirere jus eligendi: nam & jura vetera hoc eis permittebant etiam in Ecclesijs Collegiatis, cap. Petrus, 39. dist. cap. De Petro, 47. dist. cap. Strudij, 61. dist. cap. Plebs Avenis, & cap. Reatina, 63. dist. & notat Jo. Andr. in cap. Quod alicui gratiosè, sub num. 2. col. 2. vers. Quid mirum, de reg. iur. lib. 6. in Mercur. sed in contrarium est textus, in cap. Massana, infra eod. ubi patet jus eligendi non posse laicis competere etiam simul cum clericis, & contrariam consuetudinem non valere, ut ibi dixi in primò notab. & in cap. Quisquis, n. 16. infra eod. Solutio, hic loquitur de electione, quæ provenit ex jure patronatus, ut colligitur infra ibi. In quasi possessione presentandi, nec non ibi. Salva qualitate jus patronatus. Talls autem electio bene cadere potest in laicum ex præscriptione, vel consuetudine, ut in iudicibus præallegatis, & in cap. Nobis, infra de iure patronat. & hic notat glossa, in ver. Consuetudine, quam refert, & sequitur Federic. de Senis in cons. 234. super primò puncto, num. 2. Sed contra hoc videtur textus, in cap. Sacrosancta, infra eod. ubi dicitur jus eligendi non cadere in laicum, & tamen ibi agebatur de electione proveniente ex jure patronatus. Solutio; Electio ibi non proveniebat ex jure patronatus immediate, quia laici non fundaverant, vel dotaverant, nec allegabant consuetudinem ad probandam fundacionem, vel dotacionem, sed nitebantur cessione patronatus Ecclesiastici, seu juris eligendi à clericis facta, quæ non valuit etiam de Diocesani consensu, de quo tamen dic ut per Abb. ibi in 3. notab. vel ibi agebatur de jure eligendi Prælatum in Collegiata Ecclesia, quod non cadit in laicum, etiam ex consuetudine, ut in d. c. Nobis, etiam sit tanti temporis, cujus initij non extet memoria, ut innuit Abb. loco citato post Jo. Andr. quem citat, in cap. 2. de præb. lib. 6.

3 Secundò nota ibi, Populus in quasi possessione presentandi Clericum existeret. Ad validitatem Pros. Fagn. in 2. part. primi Decretal.

electionis non esse opus docere de titulo, seu proprietate jus patronatus; sed satis est, ut præsentans tempore presentacionis existat in quasi possessione juris presentandi, etiam si presentans sit talis, in quo cadat presumptio usurpationis, ut hic est casus expressus, loquitur enim hoc c. In Populo, seu Communitate, in qua jus patronatus, plerumque ex usurpatione quæsum præsumi solet, ut notat. in c. Dilectus, & ibi per Butr. in 1. & 2. q. infra de offic. legat. & per Speculator. in 7. de iurep. n. 11. & hodie est expressum in decreto Concilij Trid. cap. 9. vers. An in verò personis, sess. 25. ut latius dicitur infra n. 8. & tamen text. decidit pro validitate electionis, ex eo, quia populus in quasi possessione presentandi existeret. Unde quamvis Rota in causa Compollana Parochialis, 16. Januarij 1597. coram Cardinali Blanchetto impressa apud Nicol. Carz. de benef. part. 5. cap. 5. num. 48. diffiniverit, an jus patronatus sit perione avat. an verò univertitatis; ut in primò casu sufficit quasi possessio juris presentandi ad institutionem obtinendam; In secundo autem casu propter suspensionem usurpationis non suffragetur quasi possessio, sed præteratur proprietas: tamen non advertit ad hoc capitulum ubi hæc distinctio aperte reprobat. Nec tollit obicem si dicas decisionem Rotæ non esse intelligendam in terminis juris communis, sed in terminis Concilij; quoniam si ita intelligeretur, primum membrum distinctio esset falsum; quia nec in personis privatis post Concilium sufficit quasi possessio juris presentandi, & correctum est hoc capitulum, & c. Consultationibus, infra de iurep. nisi quando ageretur de pertinentia jus patronatus inter presentatos, ut ibi dixi, num. 16. Dic ergo, in communitatibus, vel alijs, in quibus præsumitur usurpatio, nec in privatis familijs hodie ad validitatem presentacionis, vel institutionis sufficere quasi possessionem presentandi, vel eligendi, seu nominandi; quoniam, ut colligitur ex dicto cap. 9. sess. 25. titulus jus patronatus ostendit verè, vel præsumptivè. Si verò non est discrimen personarum, sed satis est titulum ostendere ex authentico documento fundacionis, vel dotacionis. Si verò præsumptivè distinguitur inter privationis & alios, in quibus viget suspicio usurpationis; nam in privatis sufficit docere de titulo ex multiplicatis presentacionibus, quæ hominum memoriam excedant, vel alias secundum juris dispositionem. In alijs verò immemorabilis non sufficit, sed præterea probari debent authentice scripturæ presentacionis continuatæ & effectum sortitæ, non minori spatio, quam quinquaginta annorum; & tam quoad privatos, quam quoad alios indistinctè reliqui patronatus abrogantur eum quasi possessione inde sequuta. Quare presentatus ab eo, qui existit in quasi possessione juris presentandi, nullatenus hodie debet admitti, nisi verificato titulo, & proprietate jus patronatus ad præscriptum Concilij, ut ex sententia S. Congregationis plenè notavim prædicta Decretali Consultationibus, in 2. not. de iurep.

6 **Q**UÆRO, an Parochiani possint prescribere presentacionem Rectoris Parochialis Ecclesie.

Hæc questio difficilis est, & admodum controversa

G

verba

nes posse assumi non professos, cum illi sint quasi...

15 Quod si queras cur Clericus secularis non possit...

17 Regula superius firmata nu. 11. fallit in Episcopo...

18 locus effect regularis. Idemque videmus in Ecclesijs...

19 henus, cap. Porreclum, & cap. Ad Apostolicam, de Regulari...

20 Papa, qui aliquando gerit personam regis, ut c. Licet...

21 iure civitatis, & dicebat sit valde utilis, propter hoc...

22 lartibus, propterea hoc fuit toleratum in eo; & quia...

gnitatem, & ibi notat glos. fin. & Doctores inf. eod. lib. 6.

23 Quinto nota, ut Clericus secularis assumatur ad regimen...

25 & Jo. de Anan. num. 2. præsertim si inhabilis sit...

26 Septimo nota ibi, aliosque clericos non professos, nullum...

27 telligit Innocentius verum esse si habeat jus in participatione...

28 clericus in electione Prioris, & hujusmodi. Unde infert...

29 clericus jus non habeat in participatione spiritualium, sed...

30 d. §. Præcipimus, qui primo tenuit ibi Hostien. clericos...

debet omnes limitationes, & restrictiones, quas materia ab antiquis legibus recipiebat...

33 Octavo nota diligenter illam copulam & servant: Nam (ut formaliter inquit Ant. de Butrio...

34 Ultimo nota, & nunquam obliuiscaris differentiam inter Abbatis, prioratus, & alia beneficia...

irritis, id est irritam nunciatis, prout exponit glossa in c. Cum ad nostram, in ver. Irritatis, infra eod. & tenet hic Innoc. num. 1. in ver. Irritatis...

36 Hanc differentiam tacite approbavit Tridentina Synodus in d. c. 10. §. 14. dum statuit ut regularia beneficia in titulum regularibus professis...

